

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Пещера, 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, IV НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ели Ас. Каменова

при участието на секретаря Снежана Д. Янева
като разгледа докладваното от Ели Ас. Каменова Административно
наказателно дело № 20235240200180 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от С. Д. К., ЕГН: *****, от гр. Пазарджик, ул. „*****“ против Наказателно постановление № 13-016 от 22.11.2023 г. , издадено от началник отдел „Рибарство и контрол – Южна България“ – Пловдив към Главна дирекция „Рибарство и контрол“ при Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА), с което на жалбоподателя, за нарушение на чл. 24, ал. 6 от ЗРА на основание чл. 66, ал. 3 от ЗРА е наложено наказание „глоба“ в размер на 400 лв. и за нарушение на чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗРА на основание чл. 65 от ЗРА е наложено наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

В жалбата се моли за отмяна на издаденото наказателно постановление, поради неправилност и незаконосъобразност без да са изложени съображения по същество. Жалбоподателят твърди, че деянието, което му се приписва е несъставомерно по чл. 66, ал. 3 и чл. 65 от ЗРА, отрича да е извършил административно нарушение и моли за отмяна на издаденото НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично. По делото е приложено пълномощно, с което жалбоподателят е упълномощил адв. Ч. от АК – Пазарджик, от когото е депозирано писмено

становище, с което поддържа подадената жалба. Оспорва нарушението по чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗРА, като твърди, че жалбоподателят не го е извършил, доколкото поставянето на въдиците в работно положение, само по себе си не е инкриминирано като нарушение. Алтернативно счита, че са налице предпоставките за квалифициране на нарушението като „маловажен случай“.

Въззиваемата страна се представлява от юрисконсулт М.А. която оспорва жалбата, ангажира писмени доказателства и изразява подробно становище за потвърждаване на обжалваното НП като правилно и законосъобразно. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като взе предвид изложеното в жалбата и след като анализира събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

На 21.09.2023 г. около 22:30 ч. на язовир „Батак“ след местността „Бункера“ свидетелите Г. Л. и Л. Х.– и двамата заемащи длъжност „главен специалист“ в сектор „Рибарство и контрол – Южна България“ – Пловдив, извършвали проверка за спазване на забраната за улов на риба в забранените зони. На място установили жалбоподателят С. К., който извършвал любителски риболов с четири броя въдици в работно положение в забранена зона за улов на риба в тъмната част на денонощието. Въдиците били разпънати и спуснати със стръв във водата, а жалбоподателят се намирал в паркирания в близост автомобил. Когато излязъл от автомобила, К. признал пред свидетелите, че въдиците са негови и изказал съжаление, че не ги е прибрал, тъй като бил наясно със забраната. Мястото на нарушението свид. Л. и Х. установили посредством служебно предоставеното им джипиес устройство, данните от което посочвали координати N 41° 992743 E 24 ° 185273. Жалбоподателят К. притежавал билет за любителски риболов, валиден от 05.05.2023 г. до 05.05.2024 г.

Свид. Л. преценил, че с деянието си жалбоподателят е извършил нарушение на разпоредбите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и чл. 24, ал. 6 от ЗРА, доколкото извършвал любителски риболов с четири броя въдици /при разрешени за използване три броя въдици/, като риболовът се извършвал през тъмната част на денонощието - в 22:45 ч. на яз. „Батак“ след местност „Бункера“ с GPS координати N 41° 992743 E 24 ° 185273, поради което му съставил АУАН с бл. номер 0038904/21.09.2023 г., в който описал

извършените нарушения, обстоятелствата около извършването им и нарушените разпоредби и който бил предявен и връчен на жалбоподателя срещу подпис. При връчване на акта нарушителят посочил, че джи пи ес координатите не отговарят.

Административно-наказващият орган (АНО) приел, че са налице основанията по чл. 53 от ЗАНН и издал обжалваното НП № 13-016 от 22.11.2023 г., с което за нарушение на чл. 24, ал. 6 от ЗРА наложил на жалбоподателя наказание „глоба“ в размер на 400 лв., а за нарушението на чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗРА му наложил наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

Наказателно постановление било редовно връчено на С. К. на 01.12.2023 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне /л. 5/. Жалбата против НП била подадена от К. до АНО на 08.12.2023 г. /л. 4/, поради което е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхождаща от надлежна страна и насочена срещу подлежащ на обжалване акт.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен начин от показанията на актосъставителя Г. Л., както и от показанията на свидетеля по акта – Л. Х., разпитани в качеството на свидетели в хода на съдебното следствие. Съдът кредитира изцяло показанията на двамата свидетели, тъй като същите са обективни и достоверни, взаимно обусловени и логически свързани, като по недвусмислен начин очертават гореописаната фактическа обстановка. Показанията им кореспондират и с писмените доказателства, надлежно приобщени към доказателствения материал по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Изложената в акта и НП фактическа обстановка не се оспорва принципно от страните. Процесуалният представител на жалбоподателя възразява преди всичко, че поставянето на въдиците в работно положение не покрива признаците на състава по чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗРА, алтернативно счита, че случаят е маловажен.

При така изложените обстоятелства, съдът намира, че са налице

категорични, безспорни и непротиворечиви доказателства за извършено от страна на С. К. административно нарушение по чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗРА.

Сочената разпоредба указва на лицата, упражняващи любителски риболов, да използват не повече от 3 броя въдици (пръчки) за риболов с монтирани на тях до две куки (единични или двойни) в изкуствените водни обекти, в Черно море и река Дунав, като във водите на Черно море може да се постави чепаре на една от въдиците.

В разпоредбата на § 1, т. 27 от ДР на ЗРА е дадена легална дефиниция на любителския риболов, според която любителски е риболов по смисъла на т. 26 - дейност, при която се извършва улов на риба и други водни организми, извършван от физически лица за развлечение или със спортно-състезателен характер, организиран по определени за това правила, а според т. 26 риболов е поставянето на разрешени уреди и средства във водата за улов на риба и други водни организми, изваждане на улова от водата, неговото пренасяне и превозване.

Анализът на посочените разпоредби, съотнесен към установената по делото фактическа обстановка, обосновава извода, че по делото безспорно се установи, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗРА, извършвайки любителски риболов с повече от разрешения брой въдици, а именно - с четири броя въдици, които са били в работно положение, т.е. разпънати и спуснати със стръв във водата. Несъстоятелно се явява възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че поставянето на въдиците в работно положение само по себе си не е нарушение, доколкото от описанието на нарушението в АУАН и в НП е посочено, че жалбоподателят не само е поставил въдиците в работно положение, но е извършвал риболов с тях, което предвид посочената по-горе дефиниция означава, че същите са били поставени във водата – обстоятелство, което се установи и от разпитаните свидетели.

При това положение правилно, както актосъставителят, така и наказващият орган са квалифицирали установеното поведение на жалбоподателя като нарушение на разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗРА. За така установеното нарушение правилно поведението на К. е санкционирано на основание чл. 65 от ЗРА, която разпоредба предвижда

глоба в размер на от 100 до 400 лв. за всеки, който извършва любителски риболов в нарушение на изискванията по чл. 24, ал. 1 и 2, като АНО е наложил глоба в минималния размер от 100 лв.

При така установената фактическа обстановка настоящият състав на въззивния съд намира, че жалбоподателят К. е осъществил от обективна и субективна страна и вмененото му нарушение на разпоредбата на чл. 24, ал. 6 от ЗРА.

Правилото на чл. 24, ал. 6 от ЗРА допуска любителски риболов през тъмната част на денонощието само от брега през всички дни на седмицата в периода от 1 април до 1 ноември, извън периода на забраната по чл. 32, ал. 1, но само в рибностопански обекти по чл. 3, ал. 1, т. 1 и 2, определени по реда на ал. 9 - ежегодно със заповед на министъра на земеделието по предложение на изпълнителния директор на ИАРА.

От приложената по делото Заповед № 09-362/24.03.2023 г. на Министъра на земеделието, с която на основание чл. 24, ал. 9 от ЗРА са определени рибностопански обекти по чл. 3, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗРА, разрешени за любителски риболов през тъмната част на денонощието, се установява, че мястото, на което жалбоподателят К. е извършвал любителски риболов, конкретизирано посредством посочените G P S координати, не попада в участъците на яз. Батак, на които е разрешен риболовът в тъмната част на денонощието.

В НП не е възпроизведено изрично съдържанието на законовата разпоредба, нито съответната заповед на министъра. Но обстоятелството, че мястото, на което жалбоподателят е извършвал любителски риболов на язовир „Батак“ с GPS координати N 41° 992743 E 24 ° 185273, не попада в определенията със заповедта по чл. 24, ал. 9 от ЗРА участъци от яз. Батак, за които е разрешен любителския риболов през тъмната част на денонощието, като отрицателен факт не изисква изрично отбелязване в АУАН и НП. След като отговорността на нарушителя е ангажирана за нарушение по чл. 24, ал. 6 от ЗРА то имплицитно се съдържа и този елемент от състава на нарушението, а именно, че риболовът е извършен в рибностопански обект, който е извън определенията по съответния ред и не е разрешен за нощен риболов – обстоятелство, което еднозначно се потвърждава от приложената по преписката заповед № 09-362/24.03.2023 г. на Министъра на земеделието,

храните и горите.

В процесния случай категорично се установи и че нарушението е извършено в тъмната част на денонощието, доколкото не се спори, че проверката е започнала след 22:30 ч. В нормата на пар. 1, т. 53, б. „г“ от ДР на ЗРА е дадена легална дефиниция на понятието „тъмна част на денонощието“, като за такава законодателят е приел интервалът между 21:00 и 06:00 часа (за месеците август, септември и октомври). Изложеното дотук налага да се сподели изводът на наказващия орган, че жалбоподателят К. е извършвал любителски риболов с 4 броя въдици, потопени във водата, в работно положение в нарушение на забраната за риболов през тъмната част на денонощието, което изрично се забранява в нормата на чл. 24, ал. 6 ЗРА.

За неспазване на посочената забрана чл. 66, ал. 3 от ЗРА предвижда наказание „глоба“ от 400 до 650 лв., като в процесния случай санкцията е наложена в предвидения минимален размер.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователен доводът на процесуалния представител на жалбоподателя за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Процесният случай не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичната такава за нарушенията от този вид. На първо място следва да се отбележи, че жалбоподателят е извършил две нарушения на правилата, уреждащи осъществяването на любителски риболов. Освен това нарушенията по вида си са такива на просто извършване, като в тази връзка за осъществяването им не е и нужно настъпването на вредоносен резултат. Установи се по делото, че жалбоподателят притежава валиден билет за любителски риболов, от което единствено се налага изводът, че следва да е запознат с условията, при които е разрешено извършването на такъв риболов. Не се споделя и аргумента на пълномощника за това, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност, тъй като е извършено в кратък период от време след залеза на слънцето. По делото безспорно се установи, че деянията са осъществени в края на м. септември в 22:45 ч., когато денят започва осезаемо да намалява и близо два часа след началото на часовия диапазон, през който се счита, че риболовът се извършва в тъмната част на денонощието /по арг. от пар. 1, т. 53, б. „г“ от ДР на ЗРА/, поради което не може да се приеме, че жалбоподателят едва ли не е „изгубил“ представа за

времето и е пропуснал да преустанови любителския риболов, доколкото по това време на денонощието със сигурност слънцето е било залязло отдавна и за жалбоподателя е било напълно субективно възможно да възприеме, че е настъпила „тъмната част“ на денонощието, дори и без да използва часовник, за да установи това. Настоящата инстанция не споделя и аргументът, че случаят следва да се прецени като „маловажен“ и поради обстоятелството, че се касае за първо нарушение, доколкото наказващият орган е взел предвид това и е определил санкциите и по двете нарушения в минимално предвидените размери.

При определяне на обществената опасност на конкретното деяние, следва да се изхожда и от значимостта на засегнатите обществени отношения, които в случая регулират мерките по обогатяване и опазване на биологичното разнообразие, като нарушаването им застрашава устойчивото развитие на рибните ресурси в Република България. Извършените в случая нарушения не се установява и да са извършени в условията на извънредна необходимост, нито в хипотезата на законодателна празнота, което да налага преосмисляне на обществената им опасност.

Гореизложеното не дава основание да се направи извода за наличието на маловажност на конкретно извършените нарушения, поради което и съвсем законосъобразно наказващият орган не е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

При извършената служебна проверка, съдът не констатира съществени процесуални нарушения, които да бъдат основание за отмяна или изменение на процесното наказателно постановление. АУАН е съставен от материално и териториално компетентно лице – „Главен специалист“ в сектор „Рибарство и контрол – Южна България“, упълномощено за това със Заповед № РД 09-406/01.04.2022 г. на Министъра на земеделието, при спазване на предвидения за това процесуален ред, съгласно разпоредбата на чл. 91, ал. 1 от ЗРА. Обжалваното НП е издадено от компетентен орган, притежаващ правомощие за това по силата на Заповед № РД 09-406/01.04.2022 г. на Министъра на земеделието, при спазване на предвидения за това процесуален ред, съгласно разпоредбата на чл. 91, ал. 4 от ЗРА. При издаване на АУАН и НП са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Описанието на нарушенията е в достатъчна степен пълно, ясно и точно, с

отразяване на всички елементи от съставите им, така че жалбоподателят напълно е разбрал за какво негово поведение е бил наказан.

Правилно са определени и глобите съгласно чл. 65 и чл. 66, ал. 3 от ЗРА, които са в минимален размер, предвид липсата на доказателства за предишни нарушения от същия вид от страна на жалбоподателя. Така наложените санкции съответстват на тежестта на нарушенията и с тях ще бъдат постигнати целите предвидени в чл. 12 от ЗАНН.

По изложените по-горе съображения съдът намира, че обжалваното НП е законосъобразно и правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 27, ал. 1 от ЗПП във вр. с чл. 27е от НЗПП, право на възнаграждение има въззиваемата страна, която е представлявана от юрисконсулт и е направила своевременно искане за присъждането им. Съдът намира, че справедливият размер на дължимото юрисконсултско възнаграждение, който следва да се присъди възлиза на 100 лв., като, за да определи размерът, съобрази вида на оказаната юрисконсултска защита и съдействие, изразила се в процесуално представителство в проведеното едно съдебно заседание, сравнително ниската фактическа и правна сложност на делото и интересът по делото – наложените санкции в общ размер на 500 лв.

По аргумент от чл. 63д, ал. 4 ЗАНН разноските следва да се присъдят в полза на учреждениято, чиито орган е издал наказателното постановление, като в случая това се явява Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН Районен съд - Пещера

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 13-016 от 22.11.2023 г. , издадено от началник отдел „Рибарство и контрол – Южна България“ – Пловдив към Главна дирекция „Рибарство и контрол“ при Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА), с което на С. Д. К. ЕГН: *****, с адрес: гр. Пазарджик, ул. „**** за нарушение на чл. 24, ал. 6 от ЗРА на основание чл. 66, ал. 3 от ЗРА е наложено наказание „глоба“ в размер

на 400 лв. и за нарушение на чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗРА на основание чл. 65 от ЗРА е наложено наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА С. Д. К. ЕГН: *****, с адрес: гр. Пазарджик, ул. „****
ДА ЗАПЛАТИ в полза на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури сумата от 100 лв., представляваща разноси в производството за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Административен съд - Пазарджик в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____